



Den krig, den krig...

Der skinner et lys fra en stjerne igennem natten herved. Der lyder en tone fra himlen til jorden om fred - om fred.

Hernede er lysene stænget i mørket høres kun skrig, som truer, hoverer og jamrer for jorden véd kun om krig.

Bliv ved, du ensomme stjerne at sende dit lys mod jord til hjerterne dog omsider bøjer sig dybt og tror.

Og syng om freden, Guds engle, utætteligt, syng og spil, til hjerterne dog omsider bøjer sig dybt og vil.

Kaj Munk

Syng

Nr. 44 i March og lejr.

Tekst

Kaj Munks digt fra 1940 ("Der skinner et lys...") - mens du holder billedet på bagsiden, så lederne kan se det.

Læs

Læs nedenstående - eller gør dig dine egne overvejelser...

Billedet er taget i Holocaust-tårnet på Det Jødiske Museum i Berlin. Når den store jerdør lukkes bag dig og du står alene i tårnet, så vil tankerne uvilkårligt flyve tilbage til dengang, hvor 2. verdenskrig rasede og truede med at lægge Europa øde. Holocaust-tårnet minder om kzelejrenes gaskamre. Der er ingen vinduer, intet dørhåndtag - ingenting! Hvordan kunne de dog? Hvad var det, der skabte grundlaget for krigen? Når man kunne dengang - kan man så også i dag? Og mens man står og tænker sådan, så indfanges man af lyset. Lyset - der midt i mørket! Lyset sætter mørket i relief og møder mig med nye spørgsmål... I år er det 60 år siden, at Danmark blev befriet og blev "herre i eget hus"... Den 5. maj vil vi atter mindes befrielsen og sætte lys i vinduerne - eller vil vi?

Diskutér

Diskutér nedenstående spørgsmål - et ad gangen! Du afgør naturligvis selv, hvor længe snakken skal gå. Du kan evt. skrive spørgsmålene op på en seddel - og så lade lederne trække et spørgsmål...

- Sætter du lys i vinduerne den 5. maj? Hvorfor/hvorfor ikke?
- Er der efter din mening stadig grund til at mindes 2. verdenskrig? Hvorfor/hvorfor ikke?
- Danmark var med i Irak-krigen - hvad synes du om det?
- Hvad skal der til, for at DU vil gå i krig?
- Hvad er forskellene på 2. verdenskrig og vor tids krige?

Reflektér

Overvej nedenstående - eller læs ... En gang om året - julenat - er der våbenhvile jorden rundt. Hvorfor mon? Fordi et lille barn lod sig føde?

Fordi man i ærbødighed overfor den bibelske historie en enkelt nat glemmer sine egne interesser? Eller...? Jesu forkyndelse taler om fjendekærlighed, og sætter dermed en helt ny dagsorden. Som kristne må vi naturligvis gøre denne dagsorden til vores, ved igen og igen at stille os spørgsmålet om vore krige - hvad det så end måtte være for nogen - er værd at føre? "Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente? Det gør tolderne også. Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Det gør hedningerne også. Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske fader er fuldkommen! (Matt.5,44f.)

Fadervor

Slut af med Fadervor.

Forfatter: Jens Maibom Pedersen

Noas Ark

- personligheder i GT.

Tekst

1.Mos.6.5-8

v5 Herren så, at menneskenes ondskab var stor på jorden, og at alt, hvad de ville og planlagde dagen lang, kun var ondt. v6 Da fortrød Herren, at han havde skabt menneskene på jorden. Han var bedrøvet v7 og sagde: »Menneskene, som jeg skabte, vil jeg udlette fra jordens overflade, både mennesker, kvæg, krybdyr og himlens fugle, for jeg fortryder, at jeg skabte dem.«
v8 Men Noa fandt nåde for Herrens øjne.

1.Mos.7.1-10

v1 Herren sagde til Noa: »Gå ind i arken med hele din familie, for dig har jeg fundet retfærdig i denne slægt. v2 Af alle de rene dyr skal du tage syv par, han og hun, og af dem, der ikke er rene, skal du tage ét par, han og hun. v3 Også af himlens fugle skal du tage syv par, han og hun, for at de kan have efterkommere på jorden. v4 Om syv dage lader jeg det regne på jorden i fyrre dage og fyrre nætter, og jeg udletter alle levende væsener, som jeg har skabt, fra jordens overflade.« v5 Noa gjorde, ganske som Herren havde befaleet ham. v6 Noa var 600 år, da vandfloden kom over jorden.

v7 Så gik Noa sammen med sine sønner, sin kone og sine svigerdøtre ind i arken for at undslippe vandfloden. v8 De rene dyr og de, der ikke var rene, og fuglene og alle krybdyr på jorden v9 kom par for par til Noa i arken, han og hun, sådan som Gud havde befaleet Noa.

v10 Efter de syv dages forløb kom vandfloden over jorden.

Læs

Nu er der efterhånden gået mange år siden Gud skabte jorden og menneskene. Og der er sket det, at menneskene er blevet temmelig ulydige mod Gud. De har glemt, at det er Gud der bestemmer. Ja, nogle af de mange mennesker der lever på jorden nu har faktisk helt glemt Gud. Det kan Gud ikke acceptere og derfor vil han gøre noget ved det.

Gud ser dog, at der er én mand, som lever rigtigt med sin kone og familie. Den mand hedder Noa. Gud vil udlette alt liv på jorden, fordi menneskene er blevet så onde, men han vil hjælpe Noa og hans familie.

Gud giver Noa besked om, at bygge et stort skib midt inde på land. Ja, det må have været meget underligt for Noa, at skulle gøre dette. Men Noa stolede på Gud og troede på Gud, da han fortalte, at jorden skulle oversvømme med vand. De mennesker der boede i nærheden af Noa, har sikkert moret sig over Noa. Tænk, at være så fjollet. Tænk, at bygge et stort skib inde midt på land langt fra havet.

Men Noa vidste hvad han gjorde. Han ville være lydige imod Gud.

Noa byggede skibet sammen med sine sønner og da det stod færdigt skulle de til at fylde det med mad, ting til familien og så to dyr af hver slags, som Gud havde sagt.

Alt dette gjorde Noa og da de var færdige kom regnen. Det regnede og regnede. Der har sikkert været mange af Noas naboer, der har råbt om hjælp både til Gud og til Noa, men da var det for sent.

Noa og hans familie blev reddet fordi de stolede på Gud. Gud har lovet menneskene, at han aldrig mere vil udlette alt liv på denne måde. Som bevis/tegn på dette har Gud givet os regnbuen der kommer frem på himlen når det regner eller lige har regnet.

Vi kan lære af Noa, at det er vigtigt at stole på Gud og lytte til hans bud

og hvad han siger i Bibelen. Gud han elsker os nemlig, men han bliver også meget bedrøvet, hvis vi vender ham ryggen og bare vil passe os selv.

Aktivitet

En lille hurtig aktivitet, der kan minde børnene om Guds løfte og regnbuens betydning. Lad hver af børnene få en hvid kaffepose, klip en bueform, tegn nogle tusch prikker for enden af buen og dyp derpå buen i vand, der hvor tuschen er. Så skulle farven brede sig op ad buen og danne en regnbue.

Syng

March og lejr nr. 25 ”Menneske din egen magt”.

Bøn

Kære Gud, tak fordi du hjalp Noa og hans familie og tak at du også vil hjælpe os i dag, når vi kommer til dig. Hjælp os at lytte til dit ord og dine bud. Hjælp os også at hjælpe andre, sådan at vi alle må være dine børn.

Tak, for regnbuen som et tegn fra dig. Tak, at du har lovet at passe på os og ikke igen udlette alt liv. Vil du være med os resten af denne dag og i dagene der kommer.

Forfatter: AnneGerda Tvilling

Syndefaldet

Læs

Gud har nu skabt himlen og jorden og alt det dejlige som han kunne se at mennesker kunne have glæde af. Han har skabt dyrene, blomsterne, træerne og meget mere. Gud skabte også mennesket som det vigtigste i skaberværket. Han kunne se, at alt det dejlige han havde skabt ville være til glæde og gavn for mennesket.

Så skete der noget som vi kan tænke på om det mon også var Guds plan. Det er svært helt at svare på, men Gud havde jo skabt mennesket sådan, at det kunne vælge frit - altså med det vi kalder en fri vilje. Det betyder at mennesker kan vælge om de vil det ene eller det andet, også om de vil tro på Gud eller ej. Adam og Eva havde fået besked på at de ikke måtte spise frugten af træet midt i haven. Måske derfor blev det mere spændende, det kender vi nok fra os selv, at det forbudte nogle gange er det mest spændende og det vi helst vil prøve. Slangen/Djævelen var også i træet og lokkede først Eva og derefter Adam til at spise af træet. Det vil sige, at det onde også var i verden, Djævelen var i verden og den lokkede Adam og Eva væk fra Gud - det er det vi kalder for syndefaldet. Synden er kommet ind i verden og synden er det samme som at ramme forkert af målet -- ikke at ramme målet. Synden er alt det mørke, det onde, det forkerte, misundelsen mellem mennesker, krig, det at mennesker ikke kan finde ud af at dele, men at nogle har for meget og andre for lidt.

Adam og Eva vidste godt, at det var forkert og de gemte sig for Gud. Men vi kan ikke gemme os for Gud når vi har gjort noget forkert, for Gud ser det hele og bliver faktisk ked af det. Men han opgiver os ikke og siger at så må vi også passe os selv - heldigvis elsker Gud os og ønsker at hjælpe os også selvom, at vi gør ting der er forkerte.

Det der skete her ved syndefaldet er jo også, at mennesket - Adam og Eva - bliver smidt ud af Paradisets

have og ud i den verden, hvor alt-ting ikke kun er godt. Det er den verden som vi lever i nu, men heldigvis en verden hvor Gud stadig er med, men hvor der også er meget synd og dermed meget som er forkert og gør ondt. Det skal vi høre noget mere om næste gang.

Aktivitet

Det at ramme forkert kan illustreres ved en skydeskive og en pil der ikke rammer plet. Den kan blot tegnes på papir og pilen tegnes på.

Ud fra skydeskiven kan der samtales om de forkerte ting vi gør - og at det ikke altid er fordi vi ønsker at gøre noget forkert.

Syng

March og lejr nr. 25 "Menneske din egen magt".

Bøn

Kære Gud, tak at du skabte himlen, jorden og alt det dejlige som vi hver dag kan have glæde af. Tilgiv os at vi gør ting der er forkerte. Hjælp os til at hjælpe andre mennesker i stedet for at gøre dem ondt. Hjælp os ikke at være onde og misundelige, men at kunne glæde os med hinanden og med dig.

Forfatter: AnneGerda Tvilling

Tekst

1.Mos.3.1-13

v1 Slangen var det snedigste af alle de vilde dyr, Gud Herren havde skabt, og den spurgte kvinden: »Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise af træerne i haven?« v2 Kvinden svarede slangen: »Vi må gerne spise af frugten på træerne i haven, v3 men frugten på det træ, der står midt i haven, har Gud sagt, at vi ikke må spise af og ikke røre ved, for ellers skal vi dø.« v4 Men slangen sagde til kvinden: »Vist skal I ikke dø! v5 Men Gud ved, at den dag I spiser af den, bliver jeres øjne åbnet, så I bliver som Gud og kan kende godt og ondt.« v6 Kvinden så, at træet var godt at spise af og tiltrækkende at se på, og at det også var godt at få indsigt af, og hun tog af frugten og spiste. Hun gav den også til sin mand, der var hos hende, og han spiste. v7 Da åbnedes deres øjne, og de opdagede, at de var nøgne. Derfor syede de figenblade sammen og bandt dem om livet.

v8 Ved aftenstid hørte de Gud Herren gå rundt i haven. Da gemte Adam og hans kvinde sig for Gud Herren mellem havens træer. v9 Gud Herren kaldte på Adam: »Hvor er du?« v10 og han svarede: »Jeg hørte dig i haven og blev bange, fordi jeg er nøgen, og så gemte jeg mig.« v11 Han spurgte: »Hvem har fortalt dig, at du er nøgen? Har du spist af det træ, jeg forbød dig at spise af?« v12 Adam svarede: »Kvinden, du satte hos mig, gav mig af træet, og så spiste jeg.« v13 Gud Herren spurgte så kvinden: »Hvad er det, du har gjort?« Hun svarede: »Slangen forledte mig til at spise.«

Jeg er skabt af Gud og har værdi

Læs

Man kan ofte undres over Guds skaberværk, når man ser sig om i naturen. Gud har virkelig fantasi og han er meget kreativ. At være kreativ betyder netop at kunne skabe noget særligt, noget der ikke er som alt andet. Det må man jo sige, at det lever Gud op til. Naturen er en ting, men da Gud så skabte mennesket så kom han virkelig til det helt særlige. Gud ville med mennesket sætte prikken over i'et.

Tænk på alle de forskellige mennesker Gud har skabt. Tænk, at der ikke er to som er fuldstændig ens - alle er forskellige, med hver deres evner, udseende, særheder, idéer osv. Det er virkelig godt gjort af Gud - han har virkelig fantasi og vil noget med os mennesker.

Der står at Gud skabte mennesket i sit billede. Betyder det mon at vi ligner Gud. Det er svært at forestille sig og det er svært helt at gennemskue. Men jeg tror faktisk at vi ligner Gud. Vi ved ikke hvordan Gud ser ud og dog har vi alligevel fået lov til at se Gud igennem Jesus. Jesus er jo halvt Gud og halvt menneske.

Jesus var i menneskeskikkelse - altså han var et menneske som alle andre af udseende. Og så havde Jesus en masse gode og ønskelige egenskaber. Tænk, hvis vi kunne ligne Jesus bare en smule i de ting han gjorde. Jesus var god til at vise en kærlighed og ønskede ikke at få noget igen. Jesus hjalp mennesker uden at han forventede, at de også skulle hjælpe ham. Jesus kunne tilgive og Jesus havde tid til mennesker. Ja, der er så mange gode ting at sige om Jesus - og en ting er sikkert Jesus har sikkert været rar, at være sammen med.

Ved at læse om Jesus, lærer vi også Gud bedre at kende og på den måde kan vi også lære lidt om hvordan Gud havde tænkt, at vi skulle være.

Gud ser noget ganske særligt i hver

eneste af os. Han har skabt os som herskere over naturen. Han har skabt os til at plante, så og passe på jorden. Gud vil noget med os mennesker og der er ingen af os der er uden betydning.

Samtale

Spørgsmål til eftertanke/samtale:

1. Hvilke opgaver har mennesket fået, da det blev sat til at være hersker over dyrene og naturen?
2. Nævn nogle af Jesu egenskaber.

Syng

March og lejr nr. 25 "Menneske din egen magt".

Bøn

Kære Gud, vi takker dig for dit fantastiske skaberværk. Tak for naturen omkring os og alle de ting vi har glæde af hver dag.

Tak også at du skabte os i dit billede. Tak, at vi ikke er ubetydelige robotter der bare skal være her på jorden. Tak at vi hver især er noget ganske særligt og at vi har stor værdi for dig og for hinanden. Hjælp os til at lære dig bedre at kende og dermed også komme til at ligne dig noget mere.

Forfatter: AnneGerda Tvilling

Tekst

1.Mos.1.26-28

v26 Gud sagde: »Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os! De skal herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden.« v27 Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem. v28 Og Gud velsignede dem og sagde til dem: »Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!«

Gud giver nyt mod

Læs

Vi mennesker kan ind imellem være gode til at miste modet. Der er ikke så meget der skal gå os imod før vi opgiver eller tænker, at det er helt håbløst. Det kan være fodboldholdet man spiller på har tabt de sidste 5 kampe. Det kan være, at matematik i skolen er svært for én og at man skal kæmpe med det hver dag for at følge med. Det kan også være, at man føler at vennerne svigter, at de pludselig foretrækker nogle andre i stedet for én selv eller hvad det nu kan være. Der kan være mange ting, store som små, der tager modet fra os.

Nogle gange er det måske det vi kan kalde for "luksus-problemer" og andre gange er det ting der for os er meget vigtige og at der derfor er en god grund til at miste modet.

De mennesker Jesus møder i dagens tekst har også mistet modet. Først hjælper de Jesus ved at lade ham tale fra deres båd, men bagefter vil Jesus, at de skal tage ud at fiske igen.

Åh, nej har de sikkert tænkt de gæve fiskere. De har nemlig været afsted på fiskeri, men kun for at vende skuffede hjem med tomme både. Men de har respekt for Jesus og derfor tager de afsted igen på trods af træthed og modløshed.

Simon siger: "På dit ord vil jeg kaste garnene ud". Og det har jo faktisk en stor betydning, at det netop er på Jesu ord. Da lykkedes det nemlig og det i rigelige mængder. De får masser af fisk i garnene på trods af at der nogle timer tidligere ingen fisk havde været.

Sådan er Gud, sådan er Jesus. De kan gribe ind og gøre et under, men de kan også give os oplevelser og erfaringer der giver os nyt mod.

Fiskerne fik nyt mod til deres arbejde, men midt i dette nye mod kalder Jesus dem til at gå med ham og blive disciple for ham. Måske ville han igennem den store fangst vise dem, at det nytter at tro hans ord og dermed også give dem mod til at

være disciple for ham.

Jesus giver nyt mod. Han ser når vi har brug for nyt mod og ny energi. Vi må bede ham om hjælp på alle tider, men også når vi er ved at miste modet over en eller andet uoverskuelig ting i vores liv. Og heldigvis er det sådan, at intet er for stort og intet for småt for Jesus.

Samtale

Spørgsmål til samtale/eftertanke:

1. Hvornår kan I være ved at miste modet?
2. Hvad gør I, når det sker?

Syng

March og lejr nr. 25 "Menneske din egen magt".

Bøn

Kære Gud, vi takker dig fordi du er den der giver nyt mod til os mennesker. Tak, at du ser hvad vi har brug for og tak at intet er for stort og intet for småt for dig.

Vi beder dig om, at vi må kunne stole på dig hver dag og tro dit ord hver dag.

Forfatter: AnneGerda Tvilling

Tekst

Luk.5.1-11.

v1 Engang da Jesus stod ved Genesaret Sø, og folkeskaren trængtes om ham for at høre Guds ord, v2 fik han øje på to både, der lå ved søen. Fiskerne var gået fra dem og var ved at skylle garnene. v3 Så gik han op i en af bådene, den der tilhørte Simon, og bad ham lægge lidt fra land. Så satte han sig og underviste skarerne fra båden.

v4 Da han holdt op med at tale, sagde han til Simon: »Læg ud på dybet, og kast jeres garn ud til fangst!« v5 Men Simon svarede: »Mester, vi har slidt hele natten og ingenting fået; men på dit ord vil jeg kaste garnene ud.« v6 Det gjorde de, og de fangede en stor mængde fisk, så deres garn var ved at sprænges. v7 De gjorde tegn til deres kammerater i den anden båd, at de skulle komme dem til hjælp, og de kom og fyldte begge både, så de var lige ved at synke. v8 Da Simon Peter så det, faldt han ned for Jesu knæ og sagde: »Gå bort fra mig, Herre, for jeg er en syndig mand.« v9 For han og alle de, som var med ham, var grebet af rædsel på grund af den fangst, de havde fået v10 - ligeså Jakob og Johannes, Zebedæus' sønner, som fiskede sammen med Simon. Men Jesus sagde til Simon: »Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker.« v11 Og de lagde bådene til land og forlod alt og fulgte ham.